

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Kaniové a soudců Ivo Pospíšila a Petra Pospíšila v právní věci žalobce: **V. C. N.**, zast. Mgr. Vratislavem Tauberem, advokátem se sídlem Lidická 960/81, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 11. 2024, č. j. OAM-1335/ZA-ZA11-HA06-2024, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 6. 2025, č. j. 22 Az 26/2024 - 28,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a rozsudek krajského soudu

[1] Rozhodnutím ze dne 11. 11. 2024, č. j. OAM-1335/ZA-ZA11-HA06-2024, žalovaný zamítl žádost žalobce o mezinárodní ochranu pro její nedůvodnost dle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

[2] Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí žalobu, kterou Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 27. 6. 2025, č. j. 22 Az 26/2024 - 28, jako nedůvodnou zamítl.

[3] Krajský soud shrnul, že je především na žadateli o mezinárodní ochranu, aby v rámci pohovoru věrohodně tvrdil a prokázal skutečnosti, které mohou mít relevanci z hlediska některé z forem mezinárodní ochrany. Pokud žadatel uvádí relevantní skutečnosti, je na žalovaném, aby shromáždil dostatečné množství aktuálních a přesných informací o zemi původu žadatele a jeho tvrzení s těmito informacemi konfrontoval při posuzování, zda dotyčnému hrozí v zemi původu pronásledování nebo vážná újma.

[4] Žalovaný vedl pohovor k žádosti tak, že žalobce měl prostor uplatnit tvrzení o možném pronásledování v zemi původu a dodržel standard stanovený judikaturou NSS.

Žalobce při pohovoru uvedl, že se v případě návratu do Vietnamu obává toho, že si nenajde práci a bude muset uhradit dluh. Žádné další skutečnosti k možnému pronásledování ze strany věřitelů neuvedl, a to ani v pohovoru, ani v rámci seznámení s podklady rozhodnutí. Krajský soud proto uzavřel, že skutkový stav byl zjištěn zcela dostatečně a adekvátně k tvrzenému azylovému příběhu žalobce.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[5] Žalobce (dále „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Namítá, že žalovaný mu nevytvořil dostatečný prostor k tomu, aby v úplnosti vylicil všechny důvody podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Pokud stěžovatel v rámci pohovoru k žádosti uvedl, že se obává návratu do země původu kvůli svým dluhům, měl se pohovor dále ubírat tímto směrem a žalovaný se měl zejména dotázat, zda mu v souvislosti s nesplaceným dluhem nehrozí v zemi původu pronásledování.

[6] Ve vyjádření ke kasační stížnosti žalovaný uvedl, že se podrobně zabýval tvrzeními stěžovatele, přičemž neshledal důvody pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany. Pokud stěžovatel uvedl, že jeho obava z návratu do vlasti souvisí s existencí dluhů, je na něm, aby blíže specifikoval, zda se v důsledku toho obává pronásledování či vážné újmy ve smyslu zákona o azylu. Při pohovoru stěžovatel uvedl ekonomické problémy, netvrdil ale, že by v jejich důsledku čelil hrozbě trestního stíhání, uvěznění či jiného postihu, který by dosahoval intenzity pronásledování.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[7] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti zkoumal, zda jsou splněny podmínky řízení. Kasační stížnost je přípustná a byla podána v zákonné lhůtě. Jedná se o věc, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, je proto v souladu s § 104a odst. 1 s. ř. s. nutné nejprve posoudit, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne pro její nepřijatelnost. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního NSS podrobně vyložil ve svém usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39. O přijatelnou kasační stížnost se dle citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (i) kasační stížnost se týká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (ii) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (iii) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (iv) v napadeném rozhodnutí krajského soudu bylo shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[8] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[9] Sám stěžovatel spatřuje přijatelnost kasační stížnosti v zásadním pochybení krajského soudu spočívajícím ve způsobu, jakým posoudil otázku, zda skutkový stav, ze kterého vycházel žalovaný, měl oporu ve spise. K tomu uvádí Nejvyšší správní soud následující. Zásadní pochybení v napadeném rozhodnutí shledá NSS především tehdy, pokud krajský

pokračování

soud nerespektoval ustálenou a jasnou judikaturu a nelze vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu, nebo krajský soud v konkrétním případě hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva (rozsudek NSS ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39). Současně platí, že kasační soud není v rámci hodnocení přijatelnosti kasační stížnosti povolán přezkoumávat jakékoliv pochybení krajského soudu, ale pouze pochybení tak výrazné intenzity, o němž se lze důvodně domnívat, že kdyby k němu nedošlo, věcné rozhodnutí krajského soudu by bylo odlišné.

[10] V nyní projednávané věci shledal NSS rozsudek krajského soudu přezkoumatelným a náležitě odůvodněným (k přezkoumatelnosti viz rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003 - 130, ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003 - 52, ze dne 1. 6. 2005, č. j. 2 Azs 391/2004 - 62, a ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 28/2008 - 75). Krajský soud se při svém rozhodování rovněž neodchýlil od ustálené rozhodovací praxe NSS a nepochybil při výkladu hmotného nebo procesního práva, natož zásadně.

[11] Ekonomické důvody žádosti o udělení mezinárodní ochrany nelze považovat za hrozbu pronásledování či vážné újmy ve smyslu § 12 a § 14a zákona o azylu (rozsudky NSS ze dne 15. 12. 2003, č. j. 4 Azs 31/2003-64, ze dne 31. 10. 2003, č. j. 4 Azs 23/2003-65, a ze dne 27. 8. 2003, č. j. 5 Azs 3/2003-54). Mají-li ekonomické důvody nabýt relevance, musí k nim přistoupit další okolnosti, např. ekonomické problémy musí žadatele ohrožovat existenčně a zároveň k nim dochází z důvodů uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu (usnesení NSS ze dne 27. 8. 2008, č. j. 5 Azs 60/2008 - 69, a rozsudek NSS ze dne 23. 1. 2023, č. j. 10 Azs 321/2022 - 26). Žalovaný nepochybil, zamítl-li žádost stěžovatele jako zjevně nedůvodnou, neboť stěžovatel skutečně uváděl pouze ekonomické důvody.

[12] V řízení o udělení mezinárodní ochrany je to právě žadatel, kdo je primárním zdrojem informací podstatných pro její udělení (usnesení NSS ze dne 20. 6. 2013, č. j. 9 Azs 1/2013-38, a ze dne 11. 12. 2015, č. j. 5 Azs 134/2014-48). Správní orgán není povinen hodnotit jiné skutečnosti než ty, jež žadatel uvedl jako důvody, pro které o mezinárodní ochranu žádá (rozsudek NSS ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 24/2003 - 42). Pokud žadatel v řízení před správním orgánem sdělil pouze důvody ekonomické, nemůže v řízení o kasační stížnosti účinně namítat (§ 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.), že správní orgán nezjistil přesně a úplně skutkový stav, pokud nezjišťoval důvody jiné, žadatelem v řízení před správním orgánem neuváděné.

[13] Nejvyšší správní soud připomíná, že poskytnutí mezinárodní ochrany je specifickým důvodem pobytu cizinců na území ČR, který nelze zaměňovat s jinými legálními formami pobytu cizinců (rozsudek NSS ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs 47/2003 - 48). Snaha o legalizaci pobytu stejně jako ekonomické důvody nemohou být relevantním důvodem pro udělení mezinárodní ochrany (usnesení NSS ze dne 26. 9. 2024, č. j. 7 Azs 84/2024 - 22).

[14] Nejvyšší správní soud uzavírá, že v nyní projednávané věci neshledal žádné zásadní pochybení krajského soudu, který se svým postupem nikterak neodchýlil od ustálené judikatury. Za těchto okolností soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a proto ji jako nepřijatelnou ve smyslu § 104a s. ř. s. odmítl.

[15] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 větou první ve spojení s § 120 s. ř. s. (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020 - 33, či usnesení NSS ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021 - 28). Stěžovatel v řízení nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly. Soud mu tedy náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. října 2025

Lenka Kaniová
předsedkyně senátu